

undersøgelse efter den anden påpeger, at tobak er dødsensfarlig, som overlæge i Kræftens Bekæmpelse Hans Storm forleden sagde i Kristeligt Dagblad:

»Hvis man havde kendt tobakkens farlighed, da den blev udbredt, ville den være blevet klassificeret som et giftstof, der ikke måtte sælges frit.«

Af og til diskuterer vi medicin, som kan udsætte en sygdoms udvikling i nogle måneder eller år. I dag taler vi her i Folketinget om et forslag, som kan resultere i, at der lægges flere år til danskernes levealder, vel at mærke uden medicin.

Vi taler meget om prioritering i sundhedsvæsenet, og det er en vigtig debat. Men vi må ikke glemme, at den primære prioritering må komme fra os selv. Det er det enkelte menneske, der først og fremmest har ansvaret for sit helbred. Det er den mad, vi spiser, den motion, vi får, og de cigaretter, vi lader være med at ryge, der gør en forskel med hensyn til levetid og sygdomstilfælde. I den sidste ende er det også faktorer, der direkte kan lette den behandlingsbyrde, som sygehuse har i dag, og de har afgørende betydning for Danmarks sundhedsudgifter.

Imidlertid er det ikke primært økonomien, jeg tænker på i denne sag; det er menneskeliv og livskvalitet. Her fra Christiansborg skal vi naturligvis ikke diktere livsstil, men vi kan udstikke rammer for et sundt liv, og vi kan bane vejen for, at ingen ufrivilligt udsættes for røg i deres dagligdag.

Jeg er enig i, at det bør være en grundlæggende ret ikke at blive ufrivilligt udsat for røg, sådan som regeringen skriver i sit netop offentliggjorte folkesundhedsprogram. Individets frihed bør ikke stå over hensynet til andre, og derfor kan Kristeligt Folkeparti acceptere denne indskrænkning af den personlige rygefrihed i offentlige rum. Det kan ikke være rigtigt, at den enkeltes frihed og livsførelse uhindret skal kunne påvirke andre menneskers sundhed så direkte negativt, som røg gør.

Kristeligt Folkeparti vil gerne være med til at arbejde hen imod at gøre sygehuse og børne- og ungeinstitutioner røgfri. Er der noget sted i landet, hvor sundhed bør være i højsædet, må det være på de institutioner, der arbejder for at gøre mennesker raske, samt dér, hvor børn færdes til daglig. For mig at se er det logisk, at miljøet disse steder skal være sundhedsfremmende, og det inkluderer bl.a. sund mad, røgfrit miljø og god omsorg.

Der er dog et lille hensyn, vi bør tage, for det kan virke både ubarmhjertigt og meningsløst at forlange, at alvorligt syge rygende patienter skal tage en kold tyrker, når de er indlagt. Det kan f.eks. gælde lungesyge mennesker, der ikke har ret lang tid tilbage at leve i. De fleste af dem ved godt, at deres sygdom nok hænger sammen med, at de har røget, fra de var ganske unge. Disse patienter skal vi naturligvis også behandle værdigt, barmhjertigt og omsorgsfuldt, og vi skal finde løsninger på, hvordan det kan lade sig gøre på ellers røgfri hospitaler.

Nikotintranngen kan vi jo desværre ikke blæse væk ved at indføre regler, åbenbart heller ikke her i Folketinget. Men det beslutningsforslag, vi har her om røgfri miljøer, kan vi i Kristeligt Folkeparti gå ind for med fuld damp.

(Kort bemærkning).

Frank Dahlgaard (KF):

Jeg er enig i den sidste del af fru Tove Videbæks indlæg, men den første del kalder mig herop på talerstolen, for det var jo noget med, at nu skal der være livskvalitet, og nu skal folk have længere levetid osv.

Når jeg er medforslagsstiller på dette forslag, er det ikke, fordi jeg vil bestemme, at folk ikke skal ryge, eller at de skal leve længere. Hvem siger, det er en livskvalitet at leve længere? Hele den debat har vi jo slet ikke haft. Er det bedre at leve langt end kort? Nej, det drejer sig alene om, at andre ikke blive generet. For nogle af dem, som er kommet på røgen, kan det godt være livskvalitet at tage sig en smøg, og det synes jeg er helt fint at de gør, bare de ikke generer andre mennesker.

Men bortset fra den, synes jeg, lidt hellige indgangsvinkel til den tale, fru Tove Videbæk holdt, er jeg enig. Fru Tove Videbæk understregede netop hensynet til andre, ikke mindst børn og unge, at de ikke må blive generet af det. Men lad dog folk, der ryger, have den fornøjelse, hvis det ikke rammer andre.

(Kort bemærkning).

Tove Videbæk (KRF):

Jeg er naturligvis helt enig med hr. Frank Dahlgaard i, at livskvalitet naturligvis ikke alene er at leve længe. Livskvalitet er også at have det godt, mens man lever. Men jeg mener, man har det bedst, hvis man ikke har lungerne fyldt med tjære. Hvis man har rene lunger og kan ånde frit, tror jeg, man har det bedst.